

Cash's One Hundred Cottage Factory

Coventry (GB)

Naam/Name: Cash's One Hundred Cottage Factory

Adres/Address: Cash's Lane,

Coventry, Groot-Brittannië

Architect: onbekend/unknown

Opdrachtgever/Client: J. & J. Cash, Ltd.

Gebruikers/Users: thuiswerkende

zijdewevers/Home-based silk

weavers

Oplevering/Completion: 1857

Typologie/Typology: thuisindustrie/cottage factory

Totaal aantal woon-werkeenheden/

total number of workhomes: 46

Woon-werktypologie/Workhome

typology: woningen met boven-

gelegen werkplaatsen/dwellings

with topshops

Woonoppervlak per standaard

eenheid/Dwelling area per standard

unit: 55 m²

Werkplaatsoppervlak per standaard

eenheid/Topshop area per standard

unit: 25 m²

Aantal bouwlagen/Number of

floors: 3

Gemeenschappelijke voorzieningen/

Communal facilities: centraal

gelegen volkstuinen/central allot-

ments

Bronnen/Sources:

F. Holliss, *Beyond Live/Work: The*

Architecture of Home-Based work

(Londen/London: Routledge, 2015).

J.M. Prest, *The Industrial*

Revolution in Coventry (Oxford:

Oxford University Press, 1960).

Cash's oostvleugel langs het Coventry Canal

Cash's eastern terrace on Coventry Canal

Cash's One Hundred Cottage Factory is een in 1857 gebouwd, uit 46 wevershuizen bestaand woon-werk-project. Op de bovenste verdiepingen bevonden zich weefateliers die waren verbonden door een gedeelde aandrijfjas, die op haar beurt werd aangedreven door een collectieve stoommachine. Dit stelde de thuiswerkende zijdevevers in staat gebruik te maken van machinale weefgetouwen en zo te concurreren met hun collega's die in fabrieken werkten. Dergelijke gebouwen werden *cottage factories* genoemd en dienden de thuisindustrie. Twee rijen huizen van 12 m hoog omsloten een aantal volkstuinten, waarbij het langste blok (112 m) uitkeek over het Coventry Canal in het oosten, terwijl het kortere blok (62 m) uitkeek over Cash's Lane in het zuiden. Het directiekantoor van J. & J. Cash, Ltd., de zijdeveverij die verantwoordelijk was voor de bouw van het project en dat de thuisvevers in dienst had, maakte ook deel uit van het ontwerp.

Het project is vanaf de straat en het kanaal herkenbaar als een instelling, omdat de hoogte en de monumentaliteit van het in rode baksteen opgetrokken ensemble zich duidelijk onderscheiden van de omliggende woonwijk. Puntgevels articuleren het midden en de uiteinden van elk blok, en markeren de twee gewelfde ingangen naar de binnenhof van het ensemble. De dubbele bestemming van het bouwwerk is duidelijk afleesbaar. Grote glasvlakken op de tweede verdieping, die in de dubbelhoge werkplaatsen de inval van natuurlijk licht voor de weefgetouwen optimaliseerden, kunnen horizontaal samen als 'fabriek' worden gelezen. Tegelijkertijd worden de per twee geschaalde boven- en benedenwoningen, die zich onder de laag met ateliers bevinden, gearticuleerd door het gebruik van verticale gemetselde penanten, hoge schoorstenen en ramen en deuren op de schaal van een woning. De binnenkant van het blok is minder formeel, doordat de woningen aan de achterzijde keukens en badkamers hebben die het monolithische karakter van de achtergevels doorbreken, naast de nog altijd volledig beglaasde achtergevels van de weefateliers.

Elke *cottage factory* had een eigen voordeur aan de buitenzijde van het blok. Een voetpad, dat pal langs de vlakke voorgevels liep, verbond deze met elkaar en stimuleerde de communicatie tussen burens. Daarvoor liep een collectieve voortuin af naar het kanaal. Buitenstaanders konden deze opeenvolging van semi-openbare ruimte zien vanaf het jaagpad aan de overkant van het kanaal. In het blok dat uitgaat op Cash's Lane werd iets dergelijks gedaan door een niveauverschil te introduceren. De weefateliers keken enerzijds uit over de stad en anderzijds over de centraal in de hof gelegen volkstuinten, waar de wevers elkaar konden ontmoeten terwijl ze in hun groentetuinen spitten; dit zorgde ervoor dat zij zich verbonden voelden met zowel hun wijk als met de rest van de stad. De binnenzijde van het blok was toegankelijk voor buitenstaanders, maar alleen via de gewelfde ingangen die het semi-openbare karakter van het terrein aangaven.

De *cottage factories* bestonden uit twee woonverdiepingen en een werkruimte (*topshop*); qua volume was de ruimte gelijk verdeeld tussen wonen en werken. De ladder naar het weefatelier was voorzien van een luik dat sloot zodra de wevers boven waren, omdat het geluid van de weefgetouwen anders het hele gebouw zou domineren. Hoewel een gedeelte van het complex is gesloopt bij de transformatie naar sociale woningbouw in 1986, is het complex nog grotendeels in

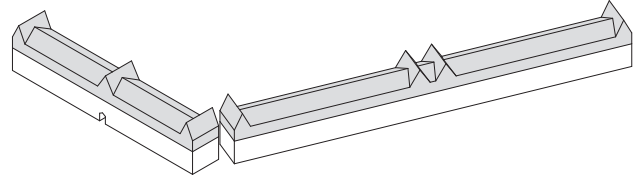
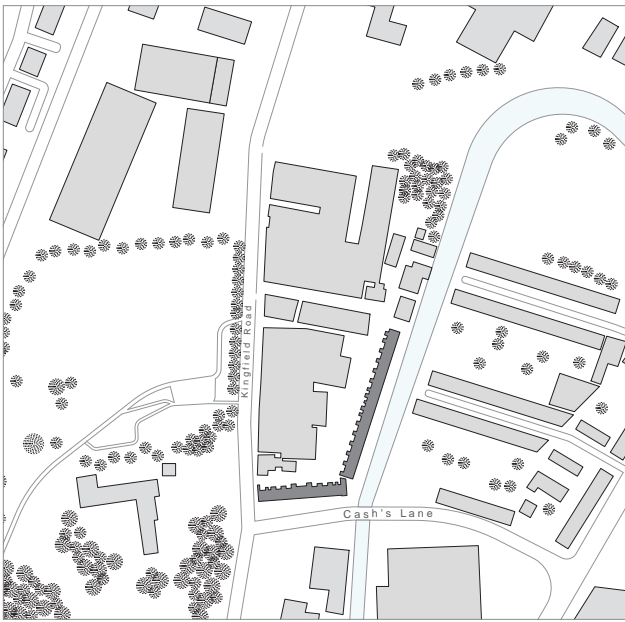
gebruik. Omdat de originele tekeningen verloren zijn gegaan, zijn de hier getoonde tekeningen reconstruc-ties, gebaseerd op plantekeningen, die dateren uit 1960/1981. (fh)

Cash's One Hundred Cottage Factory was a development of 46 weavers' houses built in 1857 in Coventry. A shared driveshaft ran through the upper-floor weaving studios, powered by a collective steam engine, allowing home-based silk weavers to operate power looms and therefore compete with their factory-based peers. Such buildings were called 'cottage factories'. Arranged as a pair of 12-m-high terraces around a set of allotments, the larger 112-m-long block overlooked the Coventry Canal to the east, while the shorter, at 62 m, overlooked Cash's Lane to the south. The scheme also included the Head Office for J. & J. Cash, Ltd., the silk weaving company that built the development and employed the resident weavers.

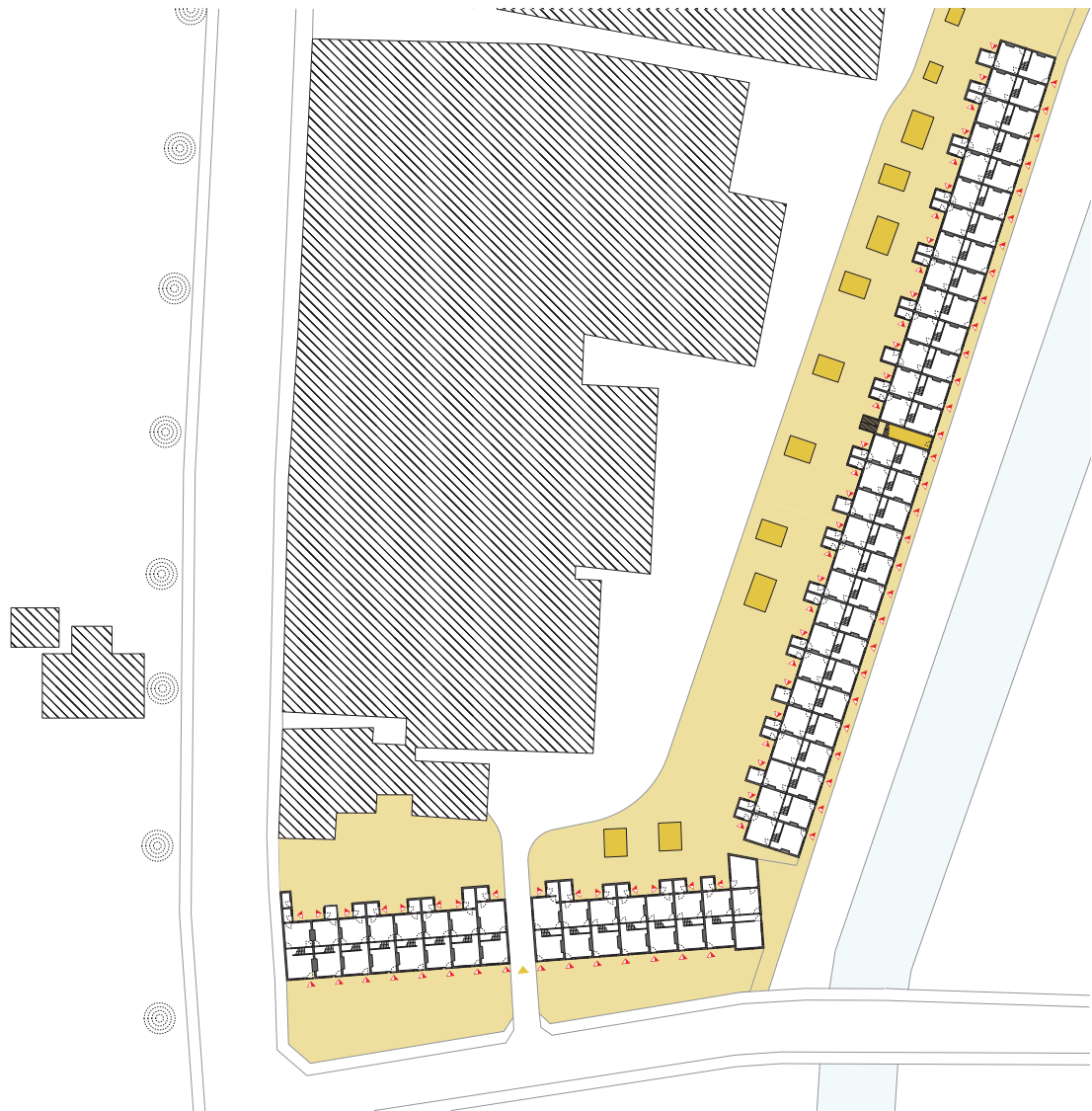
Recognizable as an institution from the street and the canal, the height and monumentality of the red brick development sets it apart from its residential surroundings. Gabled bays articulate the centre and ends of each block, and mark two arched entrances to the interior of the scheme. The dual use of the building is clearly legible. Large expanses of glass at the second-floor level, maximizing the natural light to looms in double-height studio spaces, read together horizontally as 'factory'. Simultaneously, terraces of two-up-two-down 'homes' below are articulated through the use of vertical brickwork piers, tall chimneys and domestic-scale windows and doors. The interior of the block is less formal, with rear kitchen and bathroom extensions breaking up the monolithic nature of the blocks beneath the simpler, but still fully-glazed, rear elevations of the weaving studios.

Each individual cottage factory had its own front door on the exterior of the block. A footpath, running tight against the flat frontage, linked these to each other, encouraging communication between neighbours. Beyond this, a collective front garden led down to the canal. Members of the public could overlook these layers of semi-public space from the towpath on the other side of the canal. A similar arrangement was effected through a change in level in the block that fronts onto Cash's Lane. Weaving studios had views outwards over the city and inwards across central allotments where weavers could meet each other while digging their vegetable plot, providing a sense of connection to the immediate neighbourhood as well the wider city. The interior of the block was accessible to members of the public, but only through the arched entrances, indicating its semi-public nature.

The cottage factories had two domestic floors and one of workspace ('topshop'); volumetrically the space was equally divided between home and work. A ladder up to the weaving loft had a trapdoor that closed once the weavers were upstairs. The noise of the looms would have dominated the whole building. Although partially demolished when converted into social housing in 1986, the building is largely extant. The originals having been lost, the drawings here are reconstructions based on plans dated 1960/1981. (fh)

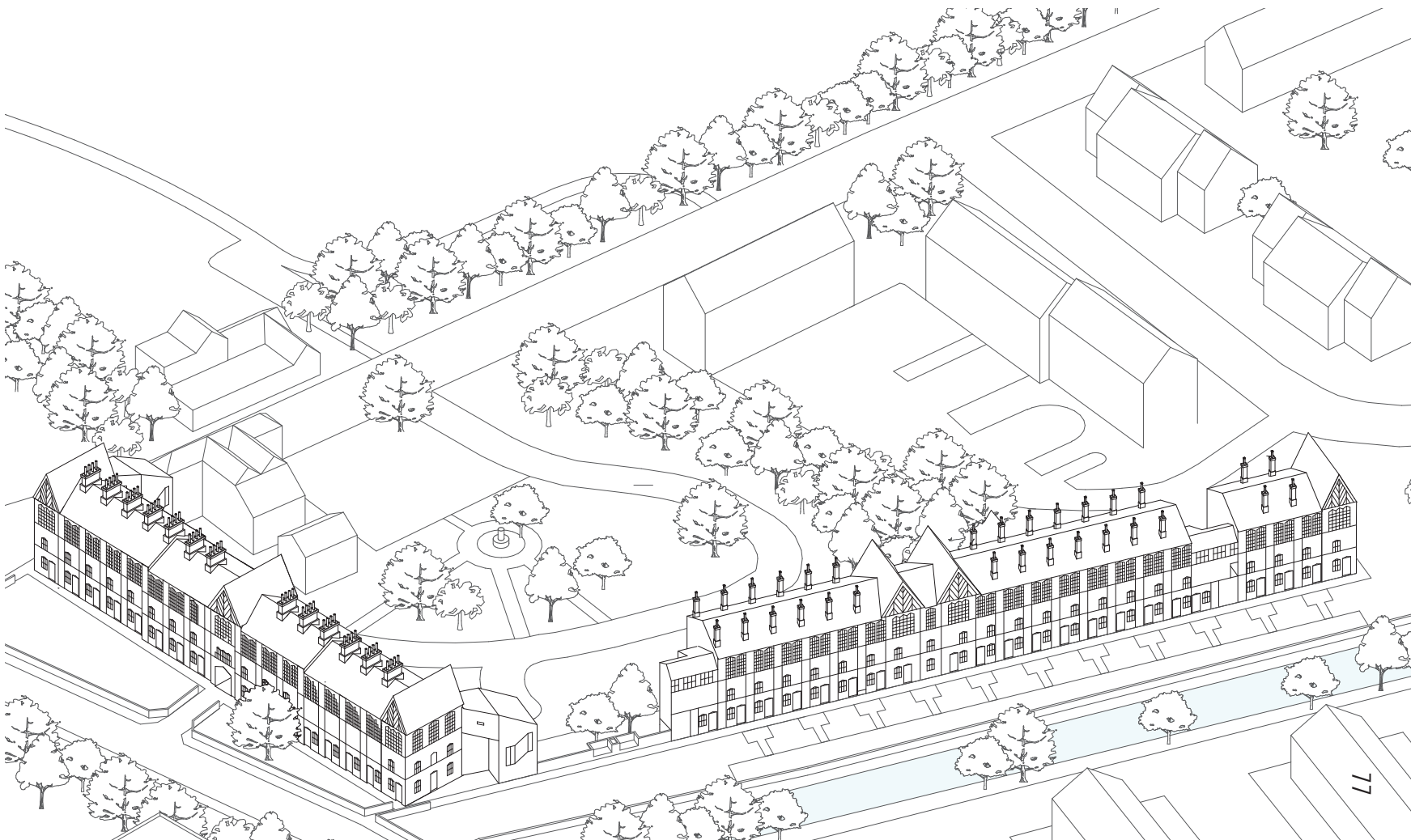
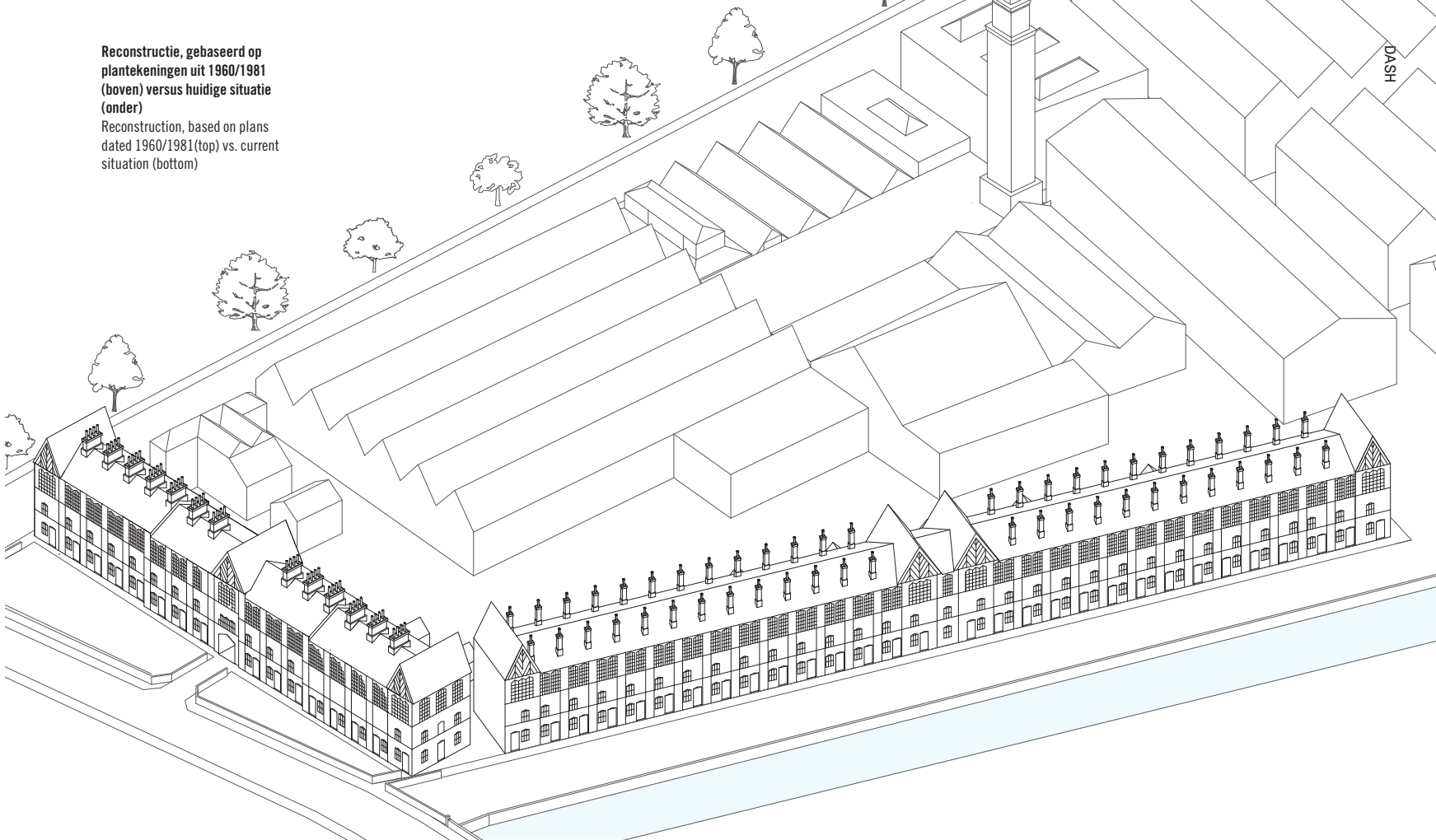

Situatietekening (reconstructie gebaseerd op plantekeningen uit 1960/1981)
 Site plan (reconstruction, based on plans dated 1960/1981)

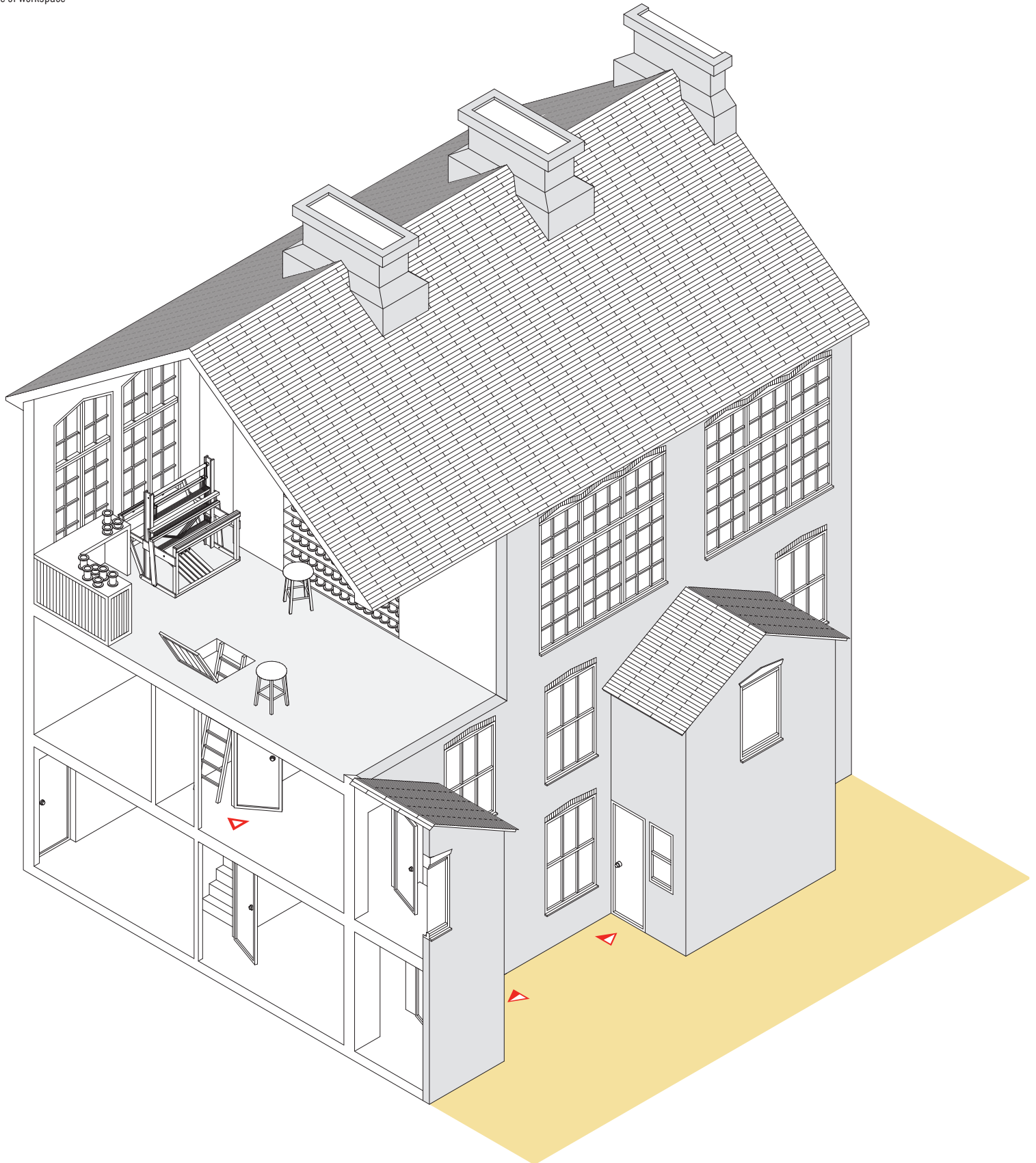
Reconstructie, gebaseerd op
plantekeningen uit 1960/1981
(boven) versus huidige situatie
(onder)

Reconstruction, based on plans
dated 1960/1981(top) vs. current
situation (bottom)

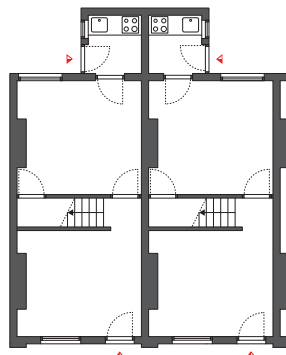
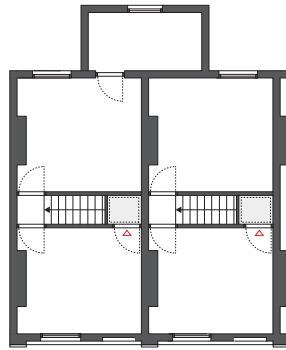
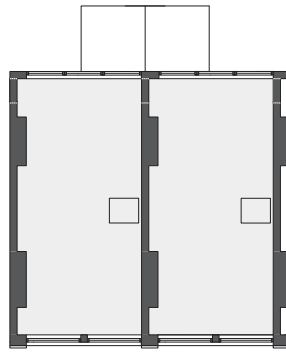

Zuidvleugel gezien van de achterzijde: *cottage factory* bestaande uit twee woonverdiepingen en een werkruimte (*topshop*)

Southern terrace from rear: 'cottage factory' consisting of two domestic floors and one of workspace ('topshop')

Begane grond en eerste verdieping (wonen) en tweede verdieping (werken), representatie (Cash's Lane)
Ground and first (domestic) floors and second floor ('topshop'), representation (Cash's Lane)

**Cash's One Hundred Cottage
Factory, schilderij, tweede helft
negentiende eeuw**
Cash's One Hundred Cottage Factory,
painting, second half of the nine-
teenth century

**Voorzijde van Cash's zuidvleugel
aan Cash's Lane**
Front of Cash's southern terrace
from Cash's Lane

**Gekoppelde weefateliers op de
tweede verdieping, 1969**
Multispace workshops on the
second floor, 1969

Achterzijde van Cash's zuidvleugel
Cash's southern terrace from rear

Grote schoorsteen (1857, gestoopt)
Tall chimney (1857, demolished)

Reliek van collectieve aandrijfjas
Collective drive mechanism relic

**Trapopgang naar gekoppelde weef-
ateliers op de tweede verdieping**
Staircase to second-floor multispace
workshops

Monumentaal instituut gezien vanuit woonwijk
 Monumental institution seen from residential surroundings

Grote glasvlakken op de tweede verdieping
 Large expanses of glass at second-floor level

Toegangspoor vanaf Cash's Lane
 Entrance from Cash's Lane

Binnenrein gezien vanaf Kirby Close
 Block interior seen from Kirby Close

Fabrieksmuur langs Kingfield Road
 Perimeter wall along Kingfield Road

Achterzijde van Cash's oostvleugel met achterbouwen
 Cash's eastern terrace with rear buildings

